

Indonesië 2015

Deel 12
(laatste aflevering)

Java – Sumatra

Het is een mooi hotel en de kamer is keurig met warm water om te mandi. Kort na onze aankomst komen nog twee Nederlanders die wij in Harau hebben ontmoet.

Wij besluiten om twee nachten in het hotel te blijven alvorens wij naar Padang gaan. Het terras is overdekt tot aan de twee andere kamers en we hebben een mooi uitzicht op het meer Maninjau.

Het ontbijt voor morgen hebben wij geregeld en er is vers brood! Iedere dag komt er een wagen aan die dat verkoopt.

In overleg met de andere Nederlanders besluiten wij samen te tafelen op het terras. Zij vertellen dat ze de volgende dag al vliegen van Padang naar Java om een fietstocht te maken. Ik vermaak mij met kleine dikke kikkertjes die, gebruik maken van het licht, naar motten te happen en vrolijk rondspringen voor ons terras.

De eigenaar maakt het licht uit op ons terras en laat het licht wel branden bij de kamer van de andere Nederlanders. Ik sta op en maak het licht weer aan en die voor de kamer van de Nederlanders uit. Ik wil toch nog graag genieten van die kikkertjes.

Ondanks de voorzieningen die het hotel heeft hebben wij slecht kunnen slapen. Wij hebben heel erg last van de jeukbulten veroorzaakt door de muskieten. De kamer heeft

geen airco maar een ventilator en ook geen klamboe. Peter staat op en zet de ventilator aan, want het is warm in de kamer. Hij is zowat lek geprikt door de muggen.

We houden het vandaag rustig en vermaken ons in het hotel. Het uitzicht naar het meer is ook prachtig. Ik zie een vissersboot en mensen vissen tussen drijvers waarmee ze de vissen kunnen insluiten. Op het terras hebben wij voor de avond toch onze voorzieningen getroffen wat betreft de muskieten, zoals obat njamuk. Ik maak mij zorgen om de dengue mug waar onze huisarts voor gewaarschuwd heeft. De muggen, waar onder de dengue mug, hoor je niet en prikken zelfs door de kleding heen. Op een gegeven moment komt de chauffeur het terras op en zegt

tegen mij: ‘open de ring’. Hij bedoelt doe je ring af. Tjonge, ik krijg van hem

ook een ring, Deze keer met een witte steen. Die blijkt toch te groot te zijn en doe die over mijn trouwring.

Mijn varen heb ik in de regen gezet zoals die dat gewend is waar ik hem heb gekocht. De volgende ochtend is de regen gestopt en tevreden kijken wij van ons terras naar het uitzicht op het meer. We vertrekken vandaag richting Padang de plaats voor vertrek naar Jakarta.

Het is maar ongeveer 5 uur rijden op een goed begaanbare weg.

Uiteraard ook wat gegeten en bij verschillende fruitstalletjes duku gekocht en nangka. Op beide vruchten ben ik dol. Voor de rujak heb ik bangkuang gekocht.

Peter fotografeert weer een kaneelboom en een durianboom.

In Padang zelf maken we een stadstoer op zoek naar oude huizen voor een vriendin die daar is geboren. Peter maakt lukraak hier en daar wat foto's die misschien voor haar herkenbaar zijn.

We hebben wel erg gelachen in de auto, want soms komen we in een doodlopende straat en/of komen weer op dezelfde plek uit. Ik denk dat wij

dezelfde brug hebben genomen om aan de overkant te komen. Bij een toko koop ik obat njamuk, want in Nederland zijn ook muggen en pakjes tissues.

Uiteindelijk komen we aan in een groot hotel dat twee ingangen heeft. Wij krijgen een gedeelde platje met uitzicht op een tuin.

De kamer heeft alles erop en eraan en ik smul van mijn vruchten. Wel is het bijna een doolhof om kopi susu te drinken aan de voorkant van het hotel.

Er zijn verschillende terrassen om wat te drinken en keurig wordt de kopi geserveerd. In de avond bestel ik teh jahé.

Wij nodigen onze chauffeur uit voor een afscheidsmaaltijd en hij verdwijnt uit het zicht. Tegen de avond komt hij met zijn neef die ook in Padang woont. Met zijn vieren gaan we naar een goed restaurant dat zijn neef heeft uitgezocht. De

neef heeft een schitterende auto en het is passen en meten om de auto te parkeren bij het restaurant. Zo druk is het daar. Het eten is meer dan voortreffelijk en tijdens het eten geven wij onze chauffeur een enveloppe met inhoud voor zijn diensten de afgelopen weken. Het uitzicht is magnifiek vanuit het restaurant met zicht over Padang. Op een Chinees haartje na heeft de neef toch de auto weer zonder mankeren tussen de geparkeerde auto's uit kunnen halen. Met behulp van de parkeerwacht en het nodige terus terus...

Na afloop gaan we nog even langs de winkel van zijn neef. Die heeft een mooie winkel die onze chauffeur heeft geholpen te bouwen. Ik heb mijn ogen uitgekeken, want zelfs op de tweede verdieping hangen broeken en jurken die alleen in Nederland te koop zijn in dure winkels.

Er is ook een aparte vitrine waar ik goud kan kopen. We nemen afscheid van het personeel en gaan richting hotel.

De volgende dag zijn we om half zes wakker. Vandaag vliegen wij van Padang naar Jakarta en moeten wat vroeg vertrekken. Ik wil koffie zetten maar het apparaat werkt niet. Ik bel naar de receptie. Direct komt iemand het koffiezetapparaat nakijken en komt met een ander terug. Wat blijkt? Er zit geen

stroom op het stopcontact. Opnieuw gebeld naar de receptie en wij krijgen koffie op ons platje. Om half zeven het ontbijt keurig geserveerd ook op ons platje.

We moeten gehaast ontbijten want we vertrekken om 7.15 uur richting vliegveld. We zijn daar om 8.00 uur en nemen afscheid van onze

chauffeur die dwars door het verkeer heen ons op tijd afzet bij het vliegveld. We wachten nog even buiten op een bankje alvorens we gaan inchecken en opeens vraagt Peter mij opnieuw ten huwelijk? Hè? Ja zegt hij ik wil mijn "Black Jack"

weer ruilen voor mijn trouwring en hij doet de enorme ring die hij van onze chauffeur heeft gekregen weer af en geeft deze aan mij in bewaring.

Eigenlijk willen we nog een kopi susu drinken, maar er valt niets te bekennen waar we dat kunnen doen. Wel enorme airco's in de vertrekhal en vreselijk

koud. Gelukkig is het vliegtuig op tijd vertrokken maar ook in het vliegtuig is het ontzettend koud. Ben ik blij dat ik mijn omslagdoek bij me heb. De vlucht duurt maar anderhalf uur.

In Jakarta worden we afgehaald door de chauffeur van ons geboekte hotel. We krijgen een welkomstdrankje. Het is heel druk in het hotel en vele bedienden lopen op en af te sjouwen met bedden, waarvan sommige zelfs met drie bedden. Onze kamer is nog niet klaar en wij krijgen een andere kamer.

Wij zijn wat laat voor de lunch, maar van de kokkie krijgen we toch nog wat te eten en te drinken. Hier komen we maar twee dagen logeren. We pakken wat uit, als eerste mijn varen die zich zo kranig heeft gehouden tijdens al die reizen.

Ik laat weer een tukang pijit komen, want ik ben stijf van het reizen. De kopi susu smaakt anders dan op Sumatra, maar wat geeft het. We zijn, bij wijze van spreken al met een half been thuis in Nederland.

Vandaag blijven wij in het hotel eten.

De katjes zijn er nog en blijven zeuren bij ons eten op het terras. Ik hoor weer de bekende geluiden van de straat.

De tuinman gaat zich ook bemoeien met mijn varen. Die wil ik luchten op de binnenplaats waar ook een watervalletje sproeit. Ik moet kapas (watten) er omheen doen etc. Nou ja, ik laat hem maar in zijn waarde.

Het is weer hetzelfde liedje. Een van de logés gaat zelf de keuken in om het eten uit te kiezen dat zijn familie wilt eten. Daarna laten ze de tafel voor wie het moet opruimen. We kijken op onze kamer t.v. nog naar de ramp in Nepal en gaan daarna naar het terras. Het is toch weer leuk te ngobrol met het huispersoneel. We gaan maar voor ons doen vroeg naar bed. Zoals gewoonlijk ben ik als eerste weer vroeg op.

Ik bestel mijn kopi susu, maar het wordt teh susu. Het maakt mij niet uit. De manager komt bij ons zitten en hij herinnert zich zijn belofte voor rode wijn voor mij en bir bintang voor Peter voor de avond en geeft opdracht die direct te halen. De lucht betreft en het gaat flink waaien en regenen. Heerlijk die frisse wind in die hitte.

We moeten nog wat T-hirts en andere zaken weggeven en ook de kleine doosjes sigaren die Peter heeft gebruikt. Die gaan al zoete broodjes weg aan het huispersoneel. Eén laat trots zien hoe hij zijn gerolde shag erin heeft gedaan.

Ik word niet goed van de airco die Peter heeft aangezet in de kamer. Hij is een paar keer opgestaan om die bij te stellen tijdens onze siësta.

In de avond gaan we met een bajai naar het padang restaurant waar het eten zo goed is bevallen. We eten buiten op het terras en drinken durian juice. Voor het laatst! Opvallend zijn ook de 'pizza scooters' voor het restaurant. Ook hier is 'thuisbezorger mobiel' in opkomst. Je kan complete maaltijden in je hotel laten bezorgen.

We lopen nog even langs de kraampjes om te kijken of er nog wat te koop is

voor ons. Niets dus. Een zwerver slaapt op een bankje.

Ik vraag aan de portier wat ze zoal te verkopen hebben vlak bij ons hotel. Er is saté te koop, maar we kopen niets van de straat.

De laatste dag vullen wij op met ditjes en datjes. We mogen de kamer

langer behouden. Wat een service! Het vliegtuig vertrekt pas om 23.00 uur.

Eerst uitgebreid kopi drinken, dan pelan² ontbijten.

Tussendoor vraagt Peter aan mij of ik wel goed voor baby (zo noem ik de varen) zorg en op tijd de fles heb gegeven. Ik kijk naar de spelende katjes die ik af en toe wat kaas geef die ik van het ontbijt heb overgehouden. Hij heeft het maar druk en neemt contact op met de aardige buurman die voor Turkije zorgt en ook met Patrick die ons komt ophalen in Schiphol.

Ik bestel gado² voor de lunch en tussendoor drink ik wat wijn. Ik moet dat in mijn uppie doen. Het is toch een hele hijs.

Hij rekent af met Tapan na de lunch en maakt wat foto's met hem.

Wij worden door dezelfde chauffeur naar het vliegveld gebracht. Hij draagt ook die grote stenen ringen aan elke vinger. 'Wilt u nog naar Pasar Ikan'? vraagt hij. Ik verbaas mij erover want hij brengt ons naar het vliegveld. Goed bedoeld natuurlijk.

Daar aangekomen gaan we na het inchecken wat winkelen. Ik kijk lang naar een schilderij met een opzette tor met gespreide vleugels.' Kom nou', zegt Peter, 'je

hebt al tig schilderijtjes met vlinders en die enge beesten hoef ik niet'.

Dan even een naar een parfumerie zaak. Ook al geen succes, want in Nederland zijn ze stukken goedkoper.

In het vliegtuig slaapt Peter als een roos. Ik kan dat niet en blijf alert.

Na 13 uur vliegen zijn we

weer op het ons bekende en vertrouwde Schiphol.

Wanneer wij zonder problemen door de douane gaan (mijn varen) zien we onze zoon ons tegemoet komen.

Home sweet home en naar onze Turkie die het niet kan geloven dat wij thuis zijn.

Zij rent de tuin in en weer terug om nog eens te checken en blijft daarna lang in de tuin.

Nawoord.

Het is een vermoeiende, maar boeiende reis geweest.

In Nederland hebben wij nog steeds contact met Anas (Pulau Banyak) en met onze chauffeur.

Mila Boom-Schenkuizen.

Einde.

